

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 16 maja 1952

Nr 10

Poz. 50-54

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIAZUJĄCE

Poz.

50. Uchwała Nr 14 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 5. V. 1952 w sprawie umacniania spółdzielni produkcyjnych i budowy nowych.
51. Uchwała Nr 24/203 Prezydium WRN w Bydgoszczy z dnia 25. IV. 1952 r. w sprawie przymusowego odmuszania obiektów na terenie województwa bydgoskiego w 1952 r.
52. Uchwała Nr 25/206 Prezydium WRN w Bydgoszczy z dnia 29. IV. 1952 r. w sprawie zagospodarowania odłogów, ziem bez trwałego użytkownika i innych niezagospodarowanych użytków rolnych.

Poz.

53. Zarządzenie Prezydium WRN w Bydgoszczy z dn. 15. IV. 1952 r. w sprawie zniesienia nieistniejących od roku 1945 jako samodzielnych gromad Mikołajki i Wierzchlas w pow. tucholskm. L. Or-IV.-108/2/52.
54. Ogłoszenie II. Prezydium WRN w Bydgoszczy w sprawie doręczenia decyzji stowarzyszeniom p. n.: „Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Kcyni“ i „Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Trzemesznie“. L. Sp. A. I. St. 4/8/51 i 4/82/51.

50

UCHWAŁA Nr 14

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 5. V. 1952 r.

w sprawie umacniania spółdzielni produkcyjnych i budowy nowych.

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu na II sesji w dniu 5 maja 1952 r. sprawozdania Prezydium o gospodarczo-organizacyjnym i politycznym umocnieniu spółdzielni produkcyjnych i budowy nowych, oraz wniosków Komisji Rolnictwa i Leśnictwa i głosów w dyskusji

stwierdza:

1. że dotychczasowa produkcja rolna, roślinna i zwierzęca, oparta na masach rozdrobnionych — drobnotowarowych wysoce zacofanych gospodarstwach chłopskich — nie może nadążyć za szybkim tempem rozwoju socjalistycznej produkcji przemysłowej i nie jest w stanie pokryć zapotrzebowania na produkty rolne.

Osiągnięcia gospodarcze naszych młodych jeszcze spółdzielni produkcyjnych wykazały nam, że podniesienie produkcji rolnej, roślinnej i hodowlanej oraz wyrównanie rozpiętości między szybkim tempem rozwoju przemysłu — a niską produkcją rolną może nastąpić z chwilą przejścia drobnotowarowego rolnictwa na wielką gospodarkę kolektywną — spółdzielczą, w której można zastosować najnowsze zdobycze nauki i techniki oraz prowadzić racjonalną gospodarkę płodozmianową, opartą na planie gospodarczym, dostosowanym do planu państwowego.

Osiągnięcia gospodarcze spółdzielni produkcyjnych są poważne, a niektóre z nich osiągnęły nienotowane dotychczas w naszym województwie wyniki w niektórych gatunkach zbóż. Na przykład: Spółdzielnia Grodztwo — Kruszwica, pow. inowrocławskiego — uzyskała przeciętnie z 1 ha — 36 q pszenicy. Spółdzielnia Niedźwiedź, pow. Świecie — uzyskała 40,5 q jęczmienia z 1 ha, 79 spółdzielni produkcyjnych naszego województwa uzyskało przeciętną wydajność zbóż ponad 20 q z 1 ha.

Także i na odcinku produkcji zwierzęcej spółdzielnie produkcyjne czynią poważne postępy, 152 spółdzielnie prowadzące zespołową hodowlę w roku 1951 powiększyły swój stan prawie dwukrotnie. Jest to dowodem wielkiej przewagi gospodarki zespołowej nad gospodarką indywidualną drobnotowarową.

Zamknięcia roczne za 1951 rok udowodniły, że dochody członków spółdzielni z gospodarstwa zespołowego przewyższają często parokrotnie dochody chłopów, gospodarujących indywidualnie na takich samych, a nawet i na lepszych gruntach; wykazały nam, że rozwojowi spółdzielni produkcyjnych towarzyszy wzrost dobrobytu członków spółdzielni, polepszenie warunków ich życia, a co za tym idzie, wzrastają ich potrzeby kulturalno-bytowe.

2. Z oceny dotychczasowej pracy spółdzielni produkcyjnych, zarządów i samorządów spółdzielczych oraz udzie-

lanej im pomocy przez terenowe Rady Narodowe, instytucje gospodarcze i organizacje masowe wynika, że pomimo poważnych osiągnięć jest jeszcze wiele braków i niedociągnięć. W szeregu spółdzielni zarządy nie pracują kolektywnie, nie zasięgają opinii ogólnych zebrań przy podejmowaniu decyzji w ważnych sprawach gospodarczych. Brak jest aktywnej pracy samorządów spółdzielczych. W szeregu spółdzielni nie zorganizowano stałych brygad produkcyjnych. Jak na przykład w Łęgnowie, pow. Bydgoszcz, nie zorganizowano dotychczas brygady hodowlanej, chociaż spółdzielnia ta jest wybitnie nastawiona na hodowlę. Nie wprowadzono pracy normowanej, jak np. Jądrowice, pow. Włocławek, która gospodaruje już trzeci rok zespołowo i ma poważne osiągnięcia, istnieje tam jednak brak dyscypliny pracy i właściwego poszanowania majątku zespołowego oraz troski o wszechstronny rozwój gospodarki zespołowej. W szeregu spółdzielni nie rozwija się zespołowej hodowli mimo dogodnych warunków, uzyskane dochody przeznaczają się w całości na zaliczki dla członków, którzy w większości mogliby się bez nich obejść itp.

Niedociągnięcia te wykazują brak należytej opieki i troski niektórych terenowych Rad Narodowych o organizacyjne, gospodarcze i polityczne umocnienie spółdzielni produkcyjnych. Za mało analizuje się zagadnienia spółdzielczości produkcyjnej na sesjach Rad Narodowych.

Niektórzy przewodniczący i członkowie Prezydium oraz przewodniczący Komisji Radzieckich za mało bywają w spółdzielniach produkcyjnych i dlatego też nie znają codziennej problematyki życia spółdzielni, ich trosk i potrzeb oraz nie mają właściwego obrazu o pracy aparatu wykonawczego Prezydium Rad Narodowych, instytucji gospodarczych i organizacji masowych ze spółdzielniami produkcyjnymi, przez co nie mają możliwości właściwego ustawienia ich pracy ze spółdzielniami produkcyjnymi i usuwania w porę błędów i braków organizacyjnych.

3. Terenowe Rady Narodowe, instytucje gospodarcze i organizacje masowe w pracy swej na odcinku budowy nowych spółdzielni produkcyjnych w I kwartale 1952 r. nie wykorzystwały osiągnięć gospodarczych, organizacyjnych i politycznych istniejących spółdzielni, nie wykorzystano czołowego aktywu spółdzielni produkcyjnych do popularyzowania tych osiągnięć, za mało organizowano wycieczek małorolnych i średniorolnych chłopów do czołowych spółdzielni produkcyjnych w celu zapoznania ich z osiągnięciami spółdzielni i ze wzrostem stopy życiowej członków, jak również nie zwrócono w dostatecznym stopniu właściwej uwagi na rozgrywającą się walkę klasową na wsi i nie zawsze umiano ją wykorzystać przy organizowaniu nowych spółdzielni produkcyjnych. Wskutek tego na terenie województwa bydgoskiego powstało w I kwartale 1952 r. tylko 28 spółdzielni produkcyjnych. Dlatego też w trosce o dalsze umocnienie istniejących spółdzielni produkcyjnych i o powszechnie usprawnienie prac organizacyjnych nad budową nowych spółdzielni produkcyjnych, w trosce o podniesienie dobrobytu i kultury mas pracującego chłopstwa — na podstawie art. 6

ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej Wojewódzka Rada Narodowa w Bydgoszczy

u c h w a ł a :

1. Przyjąć sprawozdanie o rozwoju i umocnieniu spółdzielni produkcyjnych na terenie województwa bydgoskiego za 1951 rok i I kwartał 1952 roku, złożone przez Prezydium do wiadomości.
2. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe na wszystkich szczeblach do czynnego włączenia się do prac nad organizacyjnym, gospodarczym i politycznym umocnieniem istniejących i budowy nowych spółdzielni produkcyjnych, a w szczególności:
 - organizować sesje Rad Narodowych, na których analizowana być winna praca Komisji Radzieckich, Prezydiów Rad Narodowych i ich aparatu wykonawczego, instytucji gospodarczych i organizacji masowych ze spółdzielniami produkcyjnymi;
 - zobowiązać Komisje Radzieckie do kontroli w poszczególnych pionach wykonania uchwał Rad Narodowych o umocnieniu istniejących i budowie nowych spółdzielni produkcyjnych, aparatu wykonawczego Prezydiów Rad Narodowych, instytucji gospodarczych i organizacji masowych;
 - organizować sesje wyjazdowe Rad Narodowych do gromad przychylnie ustosunkowanych do zagadnień spółdzielczości produkcyjnej i na sesjach tych omawiać zagadnienia i osiągnięcia spółdzielni produkcyjnych w celu popularyzowania ich wśród masy małorolnego i średniorolnego chłopstwa.
3. Zobowiązać Prezydium terenowych Rad Narodowych:
 - aby przewodniczący i członkowie Prezydiów Rad Narodowych i przewodniczący Komisji Radzieckich bywali w spółdzielniach produkcyjnych na swoim terenie, wnikali w ich codzienne troski i w potrzeby samorządów oraz poszczególnych członków. Na podstawie tego należy wyciągać wnioski do dalszej pracy i szybko na nie reagować.
 - Stałe walczyć o umocnienie istniejących spółdzielni produkcyjnych przez:
 - prowadzenie dniówki obrachunkowej opartej na normach pracy,
 - zorganizowanie stałych brygad polowych i hodowlanych i stały przydział im narzędzi, maszyn, siły pociągowej i pól,
 - prowadzenie premiowania za osiągnięcia ponad plan, od 10% wwyż od wypracowanych dniówek obrachunkowych,
 - walczyć z całą stanowczością o stały rozwój hodowli. W związku z tym do brygad hodowlanych typować najlepszych członków spółdzielni oraz organizować młodzieżowe ogniwa hodowlane,
 - przeprowadzać odprawy brygadierów hodowlanych i popularyzować ich osiągnięcia na zebraniach, w prasie i w radio,
 - dopomagać spółdzielniom w szybkiej realizacji inwestycji budowlanych i w rozwoju hodowli. W tym celu wykorzystywać adaptacje większych budynków gospodarczych oraz budować nowe budynki inwentarskie z miejscowego materiału. W związku z tym budować cegielnie polowe i betoniarnie.
 - wzmocnić opiekę weterynaryjną i dążyć do jak najmniejszej ilości upadków,
 - analizować na posiedzeniach Prezydiów Rad Narodowych plany gospodarcze spółdzielni, zatwierdzać je w terminie i dopomagać w ich realizacji,
 - analizować umowy POM ze spółdzielniami i kontrolować ich wykonanie,
 - uregulować do końca wymianę gruntów i wydzielenie działek przyzagrodowych ściśle według zasad statutowych,
 - przestrzegać zaliczkowania według zasad statutowych,
 - dopilnować wykonania przez zarząd i członków spółdzielni obowiązków statutowych,
 - walczyć o umacnianie i rozwijanie mienia zespołowego rozbudzając u członków poczucie odpowiedzialności za stan gospodarki spółdzielczej,
 - ująć w ramy organizacyjne współzawodnictwo pracy organizując zawieranie umów między spółdzielniami poprzez wzajemną kontrolę z udziałem pracowników POM. We współzawodnictwie organizować zespoły młodzieżowe do walki o rekordowe urodzaje,
 - dopomagać spółdzielcom w organizowaniu świetlic, bibliotek, żłóbków, przedszkoli i dziecińców w godzinach dogodnych dla spółdzielców,
 - rozpocząć wzmoczoną pracę na odcinku przekonywania

- nowych członków do spółdzielni produkcyjnych na bazie ich osiągnięć i poprzez pracę masowo-polityczną,
 - przyspieszyć tempo organizowania nowych spółdzielni produkcyjnych poprzez stosowanie wycieczek do dobrych i słabych spółdzielni, wyjaśniając jednocześnie przyczyny osiągnięć i niedomagań,
 - organizować na szczeblu gmin spotkania aktywów ze spółdzielni produkcyjnych i chłopów indywidualnych i pomagać im organizować spółdzielnie we wszystkich okresach roku, a nie sezonami,
 - szerzej wciągać do pracy ZSch, ZMF, KGN i cały aktyw gminny i powiatowy i na wszystkich gromadach popularyzować statuty wszystkich typów,
 - ściśle wiązać umocnienie istniejących spółdzielni z rozwojem nowych, gdyż tam, gdzie nie umacniają się stare spółdzielnie, to nie powstają nowe,
 - oioczyć większą opieką Państwowe Ośrodki Maszynowe przez zapewnienie dla załóg warunków bytowych i specjalnych, jak świetlice, stołówki oraz mieszkania dla pracowników POM.
 - Przewodniczący Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych i członkowie Prezydiów winni brać udział w społecznych naradach POM.
4. Zobowiązać wszystkich członków WRN, PPRN, GRN do czynnego i stałego włączenia się w ogólny nurt pracy na odcinku umacniania starych i budowy nowych spółdzielni produkcyjnych.
 - Ob. radni zamieszkali na wsi winni stać w czołowie aktywno-gospodarczego na tym odcinku pracy, a ob. radni, delegaci zakładów pracy i miast, powinni ideę spółdzielczości stale propagować wśród klasy robotniczej, realizując tym samym szczytne hasła sojuszu robotniczo--chłopskiego.
 5. Zobowiązać Prezydium WRN i Prezydium terenowych Rad Narodowych do koordynacji prac instytucji gospodarczych i organizacji masowych i właściwego ustawiania ich pracy do wykonania powyższych zadań.
 6. Zatwierdzić uchwałę Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 12 marca 1952 r. o umocnieniu organizacyjnym, gospodarczym i politycznym spółdzielni produkcyjnych.
 7. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Powiatowe i Gminne Rady Narodowe w świetle powyższej uchwały przeprowadzić analogiczne sesje w terminie do dnia 15 lipca 1952 r.

Sekretarz II sesji WRN
Kierzkowska Maria

Przewodniczący II sesji WRN
Bleja Franciszek

51

UCHWAŁA Nr 24/203

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 25 kwietnia 1952 r.

w sprawie przymusowego odmuszania obiektów na terenie województwa bydgoskiego w 1952 r.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) — celem zapobieżenia występowaniu ostrych chorób zakaźnych, przenoszonych przez muchy, a w szczególności — choroby Heine Medina, durowi brzusz-nemu, czerwonce oraz biegunce letniej dzieci i niemowląt — art. 10, Nr 1, lit. c ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) oraz zarządzenia Ministra Zdrowia, zawartego w instrukcji Nr 44 z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie przymusowego odmuszania w okresie od 2. V. do 31. VIII. 1952 r. — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

u c h w a ł a :

zaakceptować tekst zarządzenia w sprawie akcji przymusowego odmuszania, stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

Za Prezydium WRN:

J. Wróblewski A. Jakubowicz
Sekretarz Prezydium Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Załącznik do uchwały Nr 24/203 Prezydium WRN w Bydgoszczy z dnia 25. IV. 1952 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w oparciu o instrukcję Ministra Zdrowia 44 z dnia 15 kwietnia 1952 roku (E. II. 990/52) w sprawie akcji odmuszania w 1952 r. — zarządza co następuje:

1. Ustalić obowiązek jednorazowego, przymusowego odmuszania w okresie od 12 maja do 31 sierpnia 1952 r. obiektów

tów położonych na terenie województwa bydgoskiego wszelkiego rodzaju lokali i pomieszczeń zajętych na:

- a) szpitale, sanatoria, przychodnie, szkoły, przedszkola, internaty, żłobki i inne zakłady dla młodzieży i dzieci.
 - b) miejsca wyrobu i obiegu artykułów żywnościowych, jak: stołówki, zakłady gastronomiczne, mleczarnie, zlewnie i rozlewnie mleka, bary mleczne, rzeźnie, masarnie i sklepy z artykułami spożywczymi.
 - c) hotele robotnicze i zakłady przemysłu hotelarskiego.
 - d) stajnie, obory, szalety publiczne oraz gospodar. PGR i spółdz.
2. Odmuszanie przeprowadzi przedsiębiorstwo państwowe: Centrala Deratyzacji, Dezynsekcji i Dezynfekcji — „Derodinsekcja“ przez swój Okręgowy Zakład Nr 1 w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Barlickiego Nr 8, tel. 421-98.
3. W terminie do dnia 10 maja 1952 r. Prezydium Powiatowych i Miejskich oraz Dzielnicowych Rad Narodowych (Wydział Zdrowia) sporządzą i prześlą terenowo właściwym Okręgowym Zakładom P. P. „Derodinsekcja“: wykazy obiektów podlegających przymusowemu odmuśnianiu oraz doręczą zawiadomienie o umieszczeniu obiektów na wykazie ich użytkownikom.
4. Koszty odmuśniania według obowiązującego cennika zatwierdzonego przez Ministerstwo Zdrowia, ponoszą użytkownicy (zarządcy) obiektów poddanych obowiązkowi odmuśniania a mianowicie:
- a) za pierwsze 40 m² — ryczałt 30,— zł (łącznie z materiałem);
 - b) za każdy następny metr — 0.18 zł;
 - c) za zużycie 1 kg duolitu — 11,— zł.
5. Szczegółowe terminy odmuśniania poszczególnych obiektów w poszczególnych miejscowościach, wskazanych w niniejszym zarządzeniu ustala Okręgowy Zakład Nr 1 P. P. „Derodinsekcja“, zawiadamiając o tym użytkownika (zarządcę) obiektu na 7 dni przed rozpoczęciem odmuśniania.
6. Przedstawiciel Okręgowego Zakładu Nr 1 (kierownik kolumny odmuśniania) wyda na miejscu odmuśniania w obiektach odmuśnianych odpowiednie i niezbędne zalecenia, zmierzające do ochrony mienia przed możliwością ewentualnego zniszczenia lub uszkodzenia go.
7. Akcja odmuśniania będzie kontrolowana przez organa sanitarne terenowej władzy państwowej.
8. Winni niezastosowania się do przepisów niniejszego zarządzenia podlegać będą karze, przewidzianej w obowiązujących przepisach prawnych.

52

UCHWAŁA Nr 25/206

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 29. IV. 1952 r.

W sprawie zagospodarowania odłogów, ziem bez trwałego użytkownika i innych niezagospodarowanych użytków rolnych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) oraz na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 5 kwietnia 1952 r. Nr 254/52 w sprawie zagospodarowania odłogów i innych niezagospodarowanych użytków rolnych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

u c h w a ł a :

I.

1. zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do podjęcia planowej akcji zagospodarowania odłogów, gruntów bez trwałego użytkownika i innych gruntów niezagospodarowanych na terenie gromad i gmin,
2. plan zagospodarowania uwzględniać powinien przejście odłogów, gruntów bez trwałego użytkownika i innych niezagospodarowanych użytków rolnych przez:
 - a) specjalnie w tym celu utworzone zespoły uprawowe, składające się z małorolnych i średniorolnych chłopów,
 - b) indywidualnych małorolnych i średniorolnych chłopów na terenie powiatów, gmin i gromad, które ustala Prezydium Terenowych Rad Narodowych,
 - c) państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych i inne uspołecznione gospodarstwa rolne,
 - d) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
 - e) mające ku temu warunki — terenowe zakłady pracy,
 - f) państwowe ośrodki maszynowe,

- g) zamieszkujących na wsi pracowników urzędów, przedsiębiorstw i innych instytucji.
3. Odłogi i inne niezagospodarowane użytki rolne, nie przydzielone osobom, względnie instytucjom, wymienionym w pkt. 2.
4. Zespoły uprawowe od gruntów, przydzielonych im do zagospodarowania, będą opłacały podatek gruntowy według ulgowej stałej stawki podatkowej w wysokości 4,5% przychodu szacunkowego z tych gruntów i będą zwalniane od obowiązku świadczeń w naturze (szarwarku), wynikającego z użytkowania tychże gruntów.
5. Dostawy obowiązkowe zboża przez zespoły uprawowe ustalone będą według ulgowych norm w granicach od 1—2 q żyta z hektara przeliczeniowego gruntów ornych, z uwzględnieniem klasy gruntów, rodzaju użytków oraz stanu przekazanych do zagospodarowania gruntów. Od obowiązku dostawy zwierząt rzeźnych z tych gruntów uprawowe zespoły są wolne.
6. Odłogi przekazane zespołom uprawowym do zagospodarowania będą całkowicie zwolnione od podatku gruntowego i od dostaw obowiązkowych w roku pierwszego zbioru z tych gruntów.
7. Opłaty za usługi POM ustalone będą w połowie w naturze, w połowie w gotówce. W pierwszym roku istnienia zespołów uprawowych opłaty za usługi POM mogą być w całości ustalone w gotówce.

II.

8. Użytkownicy indywidualni gruntów, przydzielonych im do zagospodarowania, będą opłacali podatek gruntowy według ulgowej stawki podatkowej w wysokości 8% przychodu szacunkowego z tych gruntów. Jeżeli płacona przez tych użytkowników stawka podatkowa od ich własnych gruntów jest niższa — podatek od przejętych do zagospodarowania użytków rolnych obliczony będzie według tych niższych stawek.
9. Przy ustalaniu dostaw obowiązkowych zboża z użytków rolnych, przydzielonych do zagospodarowania indywidualnym użytkownikom, stosowane będą normy ulgowe w granicach od 1,5 do 2,5 q żyta z hektara przeliczeniowego gruntów ornych. Jeżeli norma dla dostaw obowiązkowych z gospodarstwa własnego danego użytkownika jest niższa — dostawy zboża, przypadające na przyjęte do zagospodarowania użytki rolne, obliczone zostaną według tej niższej normy. Od obowiązku dostawy zwierząt rzeźnych z tych gruntów indywidualni użytkownicy są wolni.
10. Odłogi, przekazane indywidualnym użytkownikom do zagospodarowania, będą całkowicie zwalniane od podatku gruntowego i od dostaw obowiązkowych w roku pierwszego zbioru z tych gruntów.

III.

11. Przedterminowe porzucenie przyjętych do zagospodarowania odłogów lub innych niezagospodarowanych użytków rolnych pociąga za sobą obowiązek uiszczenia czynszu dzierżawnego za okres użytkowania w wysokości równoważności 2 q żyta za 1 hektar rocznie. Udzielone pożyczki oraz należności za obróbkę mechaniczną przez POM lub SOM winny być w tym przypadku bezzwłocznie spłacone.
12. Wszystkie — przewidziane dotychczasowymi przepisami — ulgi podatkowe i ulgi w dostawach obowiązkowych dla użytkowników, którzy przejęli odłogi do zagospodarowania przed wejściem w życie niniejszej uchwały za zgodą i wiedzą terenowych organów władzy państwowej — pozostają w mocy pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych własnego gospodarstwa.
13. Użytkownicy, którzy objęli do zagospodarowania odłogi i inne niezagospodarowane użytki rolne, a nie posiadają umów, obowiązani są do zawarcia umowy o użytkowaniu tych gruntów w 1952 r. i na lata następne zgodnie z pkt. 2.
14. Przewidziane w niniejszej uchwale ulgi podatkowe i w dostawach obowiązkowych przyznane będą pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnych gospodarstwach.

IV.

15. Zespoły PGR przejmą, a Prezydium Powiatowych Rad Narodowych przekażą:
 - a) wszelkie grunty pozostające bez uprawy bez względu na ich obszar i posiadane budynki, o ile grunty te graniczą z gospodarstwami PGR;

- b) grunty odległe od gospodarstw PGR nie dalej niż 3 km nawet bez budynków, jeśli ich obszar wynosi od 20—50 ha (w jednym kompleksie);
- c) grunty odległe od gospodarstw PGR ponad 3 km o powierzchni powyżej 50 ha w jednym kompleksie, o ile wraz z gruntami zostaną przekazane budynki mieszkalne i gospodarce, położone na tych gruntach;
- d) grunty o obszarze ponad 100 ha nawet bez zabudowań, o ile są w jednym kompleksie.
16. Wszelkie spory wynikłe w związku z przejmowaniem i przekazywaniem gruntów do zagospodarowania przez PGR rozstrzyga Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Dyrektor Okręgowego Zarządu PGR w Bydgoszczy — a w razie zaistniałej potrzeby decyduje ostatecznie Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.
17. Zgodnie z uchwałą Prezydium Rządu nr 251/52 z dnia 5. IV. 1952 r. Okręgowy Zarząd PGR w Bydgoszczy wykorzysta kredyty z Banku Rolnego w wysokości 700 zł na każdy hektar gruntu przejętego do zagospodarowania i z chwilą rozpoczęcia akcji zagospodarowania gruntów po przedstawieniu protokołu zdawczo-odbiorczego przejęcia przez zespół gruntów do zagospodarowania, przejętych do dnia 1 lipca 1952 r.

V.

18. Zobowiązać Okr. Zarząd PGR w Bydgoszczy do opracowania na podstawie wniosków Terenowych Rad Narodowych w porozumieniu się z Wydziałem Rolnictwa i Leśnictwa — Prez. Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prez. PRN — planu przejęcia odlogów i innych gruntów niezagospodarowanych na terenie gmin i gromad przez Zespoły PGR do dnia 15 maja, a ich ostatecznego przejęcia do dnia 30 czerwca 1952 r.
19. Zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do obowiązkowego przejmowania maksymalnej troski o to:
- a) aby odlogi, grunta bez trwałego użytkownika i inne grunta niezagospodarowane wymienione w części IV pkt. 15 niniejszej uchwały były przekazane Zespołom PGR na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych niezwłocznie i najpóźniej do dnia 30 czerwca 1952 r.
- b) aby pozostałe grunta nie przejęte przez Zespoły PGR — były rozdysponowane w myśl pkt. 2 niniejszej uchwały na podstawie umów dzierżawnych, określających warunki dzierżawy i zastosowanie przewidzianych ulg w podatku gruntowym, oraz obowiązku dostaw nadwyżek zbożowych według ustalonych norm (pkt. pkt. 4, 5, 6, 7 części I i pkt. pkt. 8, 9, 10 części II uchwały). Wzory nowoopracowanych przez Ministerstwo Rolnictwa umów na przydzielenie do zagospodarowania poza PGR odlogów i innych gruntów niezagospodarowanych będą nadesłane dodatkowo (pkt. 13 uchwały).
20. Zobowiązać Wydział Podatków Wiejskich PWRN do opracowania i włączenia do wymiaru podatku gruntowego stosowania ulg podatkowych na zasadach, podanych w niniejszej uchwale, zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów.
21. Zobowiązać Delegaturę CUSIK do włączenia do projektu przepisów, regulujących dostawy obowiązkowe artykułów rolnych — systemu ulg według zasad, podanych w niniejszej uchwale.
22. Wykonanie powyższej uchwały porucza się Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych, Wydziałom Rolnictwa i Leśnictwa Prez. WRN i PRN, Okręgowemu Zarządowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, Wy-

działowi Podatków Wiejskich PWRN i Delegaturze Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji — Delegatura w Bydgoszczy.

Za Prezydium WRN:

J. Wróblewski
Sekretarz Prezydium

J. Rakoczy
Przewodniczący Prezydium

53

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 15 kwietnia 1952 r.

w sprawie zniesienia nieistniejących od roku 1945 jako samodzielnych gromad Mikołajki i Wierzchlas w powiecie tucholskim,

L.: Or-IV-108/2/52.

Na podstawie art. 6 ustawy z 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) Prezydium WRN na wniosek Prezydium PRN w Tucholi, postanowiło uchwałą Nr 22/188 z 15 kwietnia 1952 r. co następuje:

§ 1. Znosi się gromady Mikołajki i Wierzchlas w powiecie tucholskim jako samodzielnie nieistniejące z tym, że ich obszary wchodzi w zakres granic administracyjnych innych gromad, jak:

- a) Mikołajki o powierzchni 3.061 ha do gromady Małe Gacno gminy wiejskiej Cekcyn,
b) Wierzchlas — o powierzchni 2.547 ha do gromady Wysoka gminy wiejskiej Bysław.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium WRN:

J. Wróblewski
Sekretarz Prezydium

54

OGŁOSZENIE II

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
w sprawie doręczenia decyzji stowarzyszeniom p. n.:
„Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Kcyni“
i „Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Trzemesznie“.

Na podstawie art. 24, pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamia się, że w Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Społeczno-Administracyjny w Bydgoszczy (ul. Gen. Stalina nr 3) pokój 107, są do odebrania decyzje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 31 marca 1952 r.

1. L. Sp. A. I. St. 4/8/51 w sprawie likwidacji stowarzyszenia p. n.: „Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Kcyni“;

2. L. Sp. A. I. St. 4/82/51 w sprawie likwidacji stowarzyszenia p. n.: „Kurkowe Bractwo Strzeleckie w Trzemesznie“, adresowane do wyżej wym. stowarzyszeń.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 7 kwietnia 1952 r.
L. Sp. A. I. St. 4/8/51 i 4/82/51.

Kierownik Wydziału:
W. Ziemkiewicz

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
pokój 131a. Redakcja i Administracja czynne o

I. Generalissimusa Stalina 3.

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy“ wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—. Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,30 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Konto bankowe: Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
Narodowy Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 394/420/201/III
Cena zł 0,90

Druk: Bydgoskie Zakł. Graficzne Nr 2 w Bydgoszczy 853 Nakł. 1700
Data wypłynięcia rękopisu: 8. 5. 52. Data ukończenia druku: 14. 5. 52

E-3-10669

ODBIO

KRAKOWIE

Biblioteka Państwowa